

6. група
sastiker от **sastikerav** (лекувам) **sastikeren**

7. група
глаголи на **-in**
četin или **četine** от **četina** (чета) **četinen**

Към основата често се прибавя едно **-e**.

глаголи на **-sar**
ramosar от **ramosarav** (пиша) **ramosaren**
глаголи на **-i**

Повелителното наклонение се образува по два начина:

1. Правилно: **molin** от **moliv** (моля се) **molinen**
2. С прибавяне – **sar** към основата **molisar molisaren**

Глаголи на **-iz**, **-(a)z** приемат в ед.ч. гласната **-e** и към тази форма в мн.ч. се добавя окончанието – **n**.

irize от **irizava** (обръщам) **irizen!**

Всички глаголи, чиято основа окончава на група съгласни, приемат окончание **-e**, рядко **-a**:

Prasta от **prastav** (бягам) **prasten** и **prastan**
phande от **phandav** (завързвам) **phanden**

Глаголи и от други групи приемат в ед.ч. крайна гласна, срв. напр. **dara!** от **darav** (страхувам се)

Глаголът **sinjom** (съм) образува формите за повелително наклонение от **ovav**: **ov!** (бъди!) и **oven!** (бъдете!)

Усилване на заповедта. Частицата **ta**, която се прибавя енклитично към предходната заповедна форма, служи за усиление на заповедта: **an ta mange pani** (че донеси вода де); **muken ta man** (остави ме де); **džar ta** (чакай де). Срв. също **di ta** (погледни де) от **dikhav**.

Отрицание при повелително наклонение. То става с отрицателната частица **ma**, която съответствува на старониндийски **mā**, пракр. **ma**, хинд. **mat**. Ромското **ma** се намира